

ПРЕС КЛИПИНГ

27-28. јул 2019.

НАСЛОВИ

Отворено писмо Синдиката РГЗ председнику Србије(стр.3)
НА ЈЕСЕН НОВИ ЗАКОННаплата повреда и лакша и бржа(стр.4)
ДЕСНА РУКА ПОЉОПРИВРЕДНИЦИМАСад је пет пута више
сезонаца(стр.5)

Отворено писмо Синдиката РГЗ председнику Србије

Пише: Данас Онлине

Поводом неправилности и „манипулација руководства РГЗ-а“ са интересима запослених као и са интересима свих корисника услуга катастра, Синдикат запослених РГЗ-а одлучио је да се обрати председнику Србије Александру Вучићу отвореним писмом.

„Поштовани председниче, последња дешавања и изјаве које се могу видети у јавности указују да су сва наша залагања и активности које смо спровели у последњих неколико месеци била оправдана. Уочене неправилности и сасвим извесне манипулације руководства РГЗ-а са интересима запослених као и са интересима свих корисника услуга катастра, су за нас синдикате РГЗ-а биле довољан разлог да реагујемо и покушамо да то онемогућимо. На жалост наша акција је остала без подршке надлежних државних институција осим појединачних иступа неких чланова Владе РС.

Сви показатељи и документација до које смо дошли указује на велике размере финансијске штете као и на драстично кршење елементарних људских права и слобода запослених у РГЗ-у. Ако је ово део реформи које сте Ви покренули са места председника Владе РС, онда је наше разочарење а чини се и велике већине запослених у катастрима широм Републике Србије, огромно.

Нестручност, некомпетентност, непрофесионалност и невиђен ниво бахатости и сујете су одлике понашања садашњег врха РГЗ-а. Сигурни смо да ти квалитети нису прописани актима Владе РС и верујемо да је тренутна ситуација продукт несрећних околности. У сваком другом случају, могло би се закључити да је по среди хаос и организовано пражњење буџетских средстава и ненаменско трошење кредита за које је гарант Република Србија. Поред тога могло би се закључити да су државни органи који треба да врше контролу рада РГЗ-а, у потпуности упознати са свим аспектима пословања РГЗ-а и да стоје иза одлука које су донете у протеклих неколико година. Синдикати РГЗ-а не могу да прихвате такав однос према расипању буџетских средстава а посебно не према кршењима права службеника. Не треба истицати какав је став синдиката у односу на не поштовање и кршење Споразума који су потписани између Владе РС и синдиката у протеклих неколико година а којима се гарантују одређена права.

Реформа РГЗ-а и најављена реорганизација се одвија без усаглашених ставова ни у оквиру Владе РС, која је надлежна за рад завода. Поједине одлуке директора Борка Драшковића, који за себе тврди да је ”трећи човек” у Републици Србији су толико спорне да је невероватна чињеница да против њега нису још увек спроведене истражне радње и адекватне санкције. Сопственом промоцијом која је без утемељеног покрића, претерано се наглашавају маргинални послови у РГЗ-у а оно што је суштина и најзначајнији посао у катастру, ставља испод тепиха и на страну. Као што смо већ написали, грађанима Републике Србије треба пекара у којој могу увек да купе хлеб и пециво а не торте и колаче. Исто тако грађанима и укупној привреди је неопходан катастар који функционише у пракси а не у виртуелном облику разних апликација и сетова који су окачени на сајтовима и платформама. Преко 8500 предмета јавнобележничких записа мимо законског рока је у застоју а број електронских предмета који чекају је вишеструко већи.

Разлоге оваквог стања у РГЗ-у ми видимо у немогућности и неспособности врха РГЗ-а да сагледа све околности и проблематику која постоји, као и претераној жељи да се прикажу резултати који нису реални и који су пренадувани. Такав став руководства после неколико година доводи до стварања виртуелне слике која може да завара многе али не и запослене у РГЗ-у. Свака манипулација руководства се унутар РГЗ-а види и ми морамо да реагујемо. Пример наводне ротације службеника, као антикоруптивна мера, је очигледан доказ манипулације. Резултат ове генијалне мере је кршење елементарних права преко 200 државних службеника, против којих не постоји ни један доказ корупције, огромни финансијски трошкови као и пад продуктивности и ефикасности рада већине катастара. Ко и због чега толерише овакво понашање руководства и посебно директора Драшковића? Које је у интересу да се трансформација РГЗ-а одвија по принципу бројних неуспелих приватизација друштвених предузећа? Да ли Република Србија има снаге да сагледа пословање и оцени одлуке које су донете у РГЗ-у у последњих неколико година? Зар деловање репрезентативних синдикалних централа као и међународних синдикалних асоцијација МКС, ЕКС, ЕПСУ није довољан разлога да се на државном нивоу преиспита кршење синдикалних и људских права у РГЗ-у? Ако је директор РГЗ-а заиста трећи човек у нашој земљи, има ли за њега неко радно место или положај где би могао да испољи неки од својих квалитета који га препоручују за тако високе позиције? У оваквим околностима пут реформе РГЗ-а је запао у ћорсокак а очекивани резултат ће бити јако неповољан. Да ли је то у интересу државе и грађана и да ли Влада РС од тога има неке користи?“

С поштовањем.

У Београду 24.07.2019. год

НА ЈЕСЕН НОВИ ЗАКОН Наплата повреда и лакша и бржа

Ј. Ж. СКЕНДЕРИЈА

Радници ће ускоро накнаду за озледе на раду наплаћивати преко осигурања. Тек трећини запослених у протеклих 15 година штета је надокнађена

ЗА 15 година само трећина радника је успела да наплати штету која им је причињена на раду, тврде у Самосталном синдикату Србије. Зоран Ђорђевић, министар за рад, обећава да се то више неће дешавати, јер ће на јесен бити донет закон који ће послодавце обавезати да склапају уговоре са осигуравајућим кућама. То значи да уколико се радник повреди на раду, осигурање ће му одмах исплатити накнаду.

За Сашу Торлаковића, председника Самосталног синдиката грађевинара, овај закон је недостајао како би се комплетирао сет закона о безбедности и заштити здравља на раду.

- Новим одредбама се неће наплаћивати само повреде, већ и професионалне болести - каже наш саговорник. - Право на накнаду имаће не само када доживе повреду, него и тежак инвалидитет. Систем још није разрађен до краја, али је свакако добро да се од нечег кренуло.

До сада је била пракса да су радници који су претрпели штету или повреду на радном месту врло тешко долазили до осигурања, односно до наплате штете коју су претрпели. Нажалост, ни породице оних код којих је дошло до смртног исхода никако нису могле да наплате новац од газде, и такви случајеви су мање-више завршавали на суду.

- Казнена политика је до сада кочила целокупну процедуру - каже Торлаковић. - Управа за безбедност Инспектората за рад добро ради свој посао, али "запне" у судовима. Уместо да се у ове сврхе наплати 2,5 милијарди, наплаћено је свега 150.000 милиона динара. Све док су послодавци заштићени а радници обесправљени биће тако.

Небојша Атанацковић из Уније послодаваца Србије каже, за "Новости", да уколико закон нешто пропише онда то мора и да се поштује.

- Сматрам да је то обострано потребно и корисно, и нама и радницима, али је наша примедба да је то додатно наметање трошкова - каже он. - Неке фирме то већ раде и без закона.

Он сматра, међутим, да би требало направити разлику у висини осигуравајућег износа за запослене у администрацији и, рецимо, на грађевини. Затим би свакако требало водити рачуна о томе да ли радник лепи плочице или ради на високоградњи. Много је ту, сматра Атанацковић, детаља које би требало регулисати новим прописом.

ПОСЕБАН ФОНД

У Самосталном синдикату Србије наглашавају да би било добро основати посебан фонд у коме би послодавци уплаћивали новац у сврху осигурања од последица несрећних случајева. Тако би се средства боље контролисала.

ДЕСНА РУКА ПОЉОПРИВРЕДНИЦИМА Сад је пет пута више сезонаца

Ј. Су. - С. Б.

Од почетка године и увођења онлајн пријаве, регистровано 16.704 сезонских радника код 214 послодаваца. Велике компаније махом поштују правила, али малима и даље тешко да се баве пријавом

БЕРУ малине, купине, боровнице. Ваде лук, кромпир, скупљају шљиве. Сезонски радници главна су помоћ пољопривредницима, а за државу су до скоро били невидљиви. Званично их је, пре две године, радило свега око 3.500. Од почетка 2019. и увођења портала за електронску пријаву сезонаца, у евиденцији их је - 16.704 и радили су укупно 317.000 дана.

За легално пријављене сезонске раднике плаћају се порези и доприноси. Тако се у буџет, ове године, од њиховог рада слило 25,5 милиона динара на име пореза и 70,9 милиона динара доприноса.

- Процењује се да у Србији око 80.000 људи ради на сезонским пословима у пољопривреди - објашњавају у НАЛЕД, који су учествовали у увођењу електронске пријаве. - Очекивали смо да за пет година стигнемо до 33.000 пријављених радника. С обзиром на то да их је већ више од 16.000 евидентираних, резултат је добар. Ове људе ангажовало је укупно 214 послодаваца.

Велике аграрне компаније углавном се придржавају прописа, па се већина прилагодила новим правилима. Њима је портал за пријаву сезонаца олакшао посао.

Ситуација је другачија међу мањим пољопривредним произвођачима. Малинар из околине Ивањице нам објашњава да се њему пријава радника не исплати.

НЕЗАДОВОЉНИ ПОЉОПРИВРЕДНИЦИ из централне Србије жале се да дуже чекају на помоћ државе. - Ја сам тражио помоћ за наводњавање. Одговор сам добио после две и по године - каже један пољопривредни произвођач. - А има случајева да поједини пољопривредници добију новац за трактор, а још нису платили ни учешће.

- Сезонске сам и ове, баш као и прошле године, једва нашао - жали се овај воћар. - Мени радник најдуже остане седам дана, а најчешће одустану после три. Морао бих мало-мало до града да га пријављујем и одјављујем. За то немам времена. Волео бих ја да је дневница 3.000 динара и да им плаћам и порезе и доприносе, али би килограм малине тада морао да кошта 280 динара. А

ја га продајем упола. Код мене је дневница 2.800 динара. Посла има мало више од месец дана. Да нисам запослен, не бих могао да живим од узгајања малине.

Од ове године износ пореза и доприноса на сезонски рад је нешто мањи. Ако би ангажовао радника читав месец, на намете би послодавац дао око 6.000 динара, 300 динара по дану. Раније су ти трошкови износили 10.200 динара месечно. Као сезонаца, радник код послодавца може да ради највише 120 дана годишње.

ОГЛАС СКУПЉИ ОД ЗАРАДЕ

МЕНЕ је ове године папрено коштало и тражење сезонаца - каже малинар из околине Ивањице. - У марту сам оглашавао за читаву Србију. Дао сам више од 150 евра, а јавило се 17 људи. Дошло их је на крају седморо. Радиле недељу дана и онда њих четворо отишло. Ангажовао сам фамилију и комшилук.

